

Informació sobre el congrés

Dies

del 25 de novembre a l'1 de desembre.

Lloc

Fòrum de la Tecnologia de Nou Barris
 Albert Einstein, s/n
 08042-Barcelona
 Telèfons
 (93) 401 64 93
 (93) 401 68 16
 Fax: (93) 401 70 50

E-mail

inetcat96@aleph.ac.upc.es

WWW del congrés

<http://aleph.ac.upc.es/isoccat>

Més adreces

Intermed

<http://aleph.pangea.org/intermed>

Bcnet

<http://www.bcnet.upc.es/>

Aleph:

<http://aleph.ac.upc.es:8000/med/alephweb.html>

Pel que fa a les ponències, examinaran aquests temes i alguns de diferents. N'han seleccionades entre les que els cibernautes han anat enviant aquests darrers mesos –naturalment, per correu electrònic–. Les ponències s'exposaran entre els dies 27 i 29 de novembre i les intervencions seran en català, castellà o anglès, sense traducció simultània.

El dia 27 també començarà l'Expo Internet, que restarà oberta fins al dia 1, diumenge. Aquest serà el lloc de demostració dels serveis i productes creats al voltant d'Internet. La pretensió és que la mostra sigui àmplia, i per això és oberta tant a empreses com a institucions. L'objectiu és que l'Expo es converteixi en un punt de reunió anual de tots els professionals que treballen en aquest sector de creixement progressiu. Però no es tracta d'atreure només experts, sinó que el públic en general pugui satisfer la seva curiositat sobre Internet i el seu món.

El públic tindrà una oportunitat encara millor els dos últims dies, quan, a més de l'Expo, funcionarà la Fira Oberta. De caràcter poc tècnic i més aviat divulgatiu i festiu, els qui no hagin navegat mai per Internet podran observar en què consisteix exactament aquest fenomen que té tanta parròquia.

Xarxes i democràcia. Aquells qui es passegin per les mostres ob-

servaran la creativitat i espontaneïtat que s'amaga darrere el fenomen Internet. Un dels valors de les xarxes és la facilitat amb què un hom s'hi pot introduir i crear pàgines pròpies. Si fer una revista o un diari és difícil i car –i ja no parlem d'una televisió–, Internet obre la porta a qualsevol persona o grup que, amb uns coneixements tècnics mínims, es vulgui fer conèixer. I si difondre publicacions o programes té un cost i unes limitacions, les pàgines d'Internet són accessibles a qualsevol internauta del món.

Aquestes perspectives sobre Internet no són compartides per tothom. Hi ha qui qualifica d'ingènua la idea que Internet enfortirà i estendrà la democràcia. Afirmen que les grans empreses i els principals governs ja es preparen per controlar aquest territori virtual, de la mateixa manera que dominen els altres mitjans. Però la tecnologia fa que el control sigui cada vegada més difícil.

Així, amb Internet la informació viatja sense barreres. Els règims totalitaris poden entrebancar el trajecte de les ones i barrar el pas a ràdios i televisions. Però els espanta Internet, perquè la informació entra i surt del país sense que les autoritats se n'assabentin. D'aquesta forma, es poden donar versions diferents de les oficials sobre el que passa tant en règims dictatorials com en democràcies

Països reals, països virtuals

Internet també ajuda a vertebrar els Països Catalans. Darrerament ha augmentat el nombre d'internautes que es comuniquen amb Isoccat des de Catalunya Nord, Andorra, País Valencià, les Illes i la Franja de Ponent. Els bancs de dades tenen cada vegada més adreces d'aquests llocs.

I molts d'aquests internautes també diuen coses sobre les adreces de correu electrònic. Com ja vam explicar (vegeu EL TEMPS núm. 629) les dues lletres finals de l'adreça indiquen l'estat o, en tot cas, el domini on es troba l'individu. El Parlament de Catalunya va aprovar fa poc una proposta d'Esquerra Republicana instant la Generalitat a aconseguir per al Principat un domini propi. La proposta comentava que les dues lletres d'identificació podrien ser **ct**. Però alguns internautes s'inclinen per **pc**, que així denominaria tots els Països Catalans.

Entre els problemes per aconseguir-ho hi ha el fet que si Internet és, en teoria, independent dels estats i no té cap organització centralitzada, en alguns llocs hi ha organismes que gestionen la xarxa dins un territori. A l'estat espanyol és Red Iris, que es preocupa sobretot de la xarxa acadèmica. Però també sap aixecar el crit al cel quan li parlen de domini propi català o bé d'utilitzar alternatives, com ara les lletres **com** (de comercial).

La proposta ja ha esverat algú, que ha exposat les dificultats d'arribar-hi. Així, diuen que les lletres **ct** –i algunes combinacions més que es podrien fer a partir de Catalunya– ja són atribuïdes. Curiosament **ct** és la signatura d'un arxipèlag deshabitat –suposem que algú hi deu haver per a teclejar l'ordinador–, situat al Pacífic. I també hi ha territoris, com l'illa de Saint-Pierre et Miquelon, que pertany al Ca-

nadà, que té “matrícula” pròpia: **tm**.

Catalunya podria tenir, per població, les lletres **ct** i l'arxipèlag passar a ser, per exemple, **kt**. També hi ha noves possibilitats. El nombre d'usuaris augmenta tant que aviat s'ampliaran els dígitos de les adreces i això permetria d'utilitzar potser una lletra més –**cat**, per exemple.

En tot cas, el que sorprèn és que posats a demolir fronteres amb les xarxes ara surtin alguns que no veuen gens clar un domini propi per al nostre país. Sobretot quan illes mig perdudes i amb pocs habitants en tenen. És una mostra més que els fanàtics de les fronteres estatals ja vigilen els bits. Al marge del que digui aquesta ciberpolicia política, els Països Catalans haurien de lluitar per un domini propi. Si volem ser una nació real, cal que siguem també una nació virtual. Sense els intermediaris usuals. **X. D.**

Isoccat es preocupa tant de les qüestions tècniques referides a les xarxes com de les d'ordre comercial i social.

que també tenen coses a amagar.

És cert que Internet té usos condemnables, com ara les xarxes de pornografia i de prostitució infantil (vegeu EL TEMPS núm. 645), o les pàgines creades per grups racistes o de tendències totalitàries. És el risc que corre tot mitjà de comunicació. Els pro-Internet manifesten que també hi ha paper

impres amb aquestes característiques i això no porta pas a tancar tots els quioscos i a condemnar les impremtes. Creuen que es poden establir controls a Internet, però que certes opinions revelen més aviat el desig de controlar totalment les xarxes.

És igualment cert que, si la tecnologia ofereix mitjans per a transmetre furtivament informació, també obre les portes a un control exhaustiu de l'individu. Aviat hi haurà un cercador –nom donat als sistemes que permeten de localitzar informació a les xarxes– que farà un registre de les coses que solem buscar. D'aquesta manera, quan demanem informació ens adreçarà amb preferència a certes pàgines. És a dir, de la mateixa manera que les empreses de publicitat saben algunes de les nostres afeccions o característiques, i per això ens bombardegen amb cartes sobre ofertes que poden interessar-nos, el cercador

FUNDACIÓ
JAUME I

XIX Premis BALDIRI REIXAC

Convocatòria per al curs 1996-97
Dotació total 12.800.000 ptes.

Aquests premis, destinats a l'estímul i al reconeixement de l'escola catalana, són dotats per la Fundació Jaume I amb les aportacions dels receptors del llibre-nadala que la Fundació trameta cada any a les persones interessades per la nostra cultura.

L'àmbit d'actuació és el dels Països Catalans. L'organització dels premis compta amb l'assessorament de la DEC d'Omnium Cultural. Els Premis Baldiri Reixac són convocats en tres modalitats:

1 PREMIS A ESCOLES

12 premis de 500.000 ptes. cadascun. Serà premiada la qualitat global de l'actuació escolar en l'aspecte concret de la catalanitat. És indispensable que el lloc que ocupen la llengua i la cultura catalanes en el conjunt de les activitats de l'escola s'adigui al Projecte Lingüístic del Centre.

Per a participar-hi cal omplir i trametre el qüestionari que facilita la Fundació Jaume I, així com la documentació que s'hi demana.

Les escoles ja presentades en anys anteriors i no premiades que desitgin optar a aquesta convocatòria, només caldrà que presentin el qüestionari actualitzat, sense necessitat d'aportar documentació nova. No es poden presentar les escoles guardonades en convocatòries anteriors.

2 PREMIS A MESTRES I PROFESSORS

Dotat amb 800.000 ptes. que es distribuïxen de la manera següent:

400.000 ptes. al treball guardonat, i una subvenció de 400.000 ptes. per a contribuir a la seva edició.

Serà atorgat a un treball inèdit de temàtica pedagògica que contribueixi a l'ensenyament en català a qualsevol àmbit educatiu.

Cal acompanyar els treballs - presentats anònimament - amb la fitxa d'inscripció complimentada, dins un sobre tancat.

A l'exterior no hi ha de constar el nom de l'autor sinó només el títol del treball: A l'edició del treball premiat s'hi farà constar el premi amb el qual ha estat guardonat. El Jurat podrà dividir el premi o deixar-lo sense adjudicar.

3 PREMIS ALS ALUMNES

60 premis de 100.000 ptes. cadascun, en llibres catalans a triar pels interessats. Seran atorgats a treballs escolars fets, preferentment, en equip per alumnes de qualsevol nivell educatiu no universitari.

Els treballs hauran de ser en català i podran tractar de qualsevol de les àrees de coneixements dels diversos cicles escolars, així com ésser resultat d'activitats de l'escola: excursions i visites, periòdics escolars i diaris de classe, col·leccions, àudiovisuals, etc. (dels murals, maquetes i manualitats més grans de 60 x 60 cm., només se n'admetran fotografies).

El Jurat considerarà d'una manera especial els treballs que suposin un aprofundiment en la realitat nacional catalana i en la nostra tradició cultural.

Els treballs s'acompanyaran d'una memòria breu, no més llarga de dos fulls, on s'especificaran les motivacions, les circumstàncies, la manera com s'ha fet el treball, etc. Quan es tracti d'alumnes d'educació infantil, del cicle inicial d'Educació Primària o d'Educació Especial, la memòria podrà ser redactada pel mestre.

Per a optar al premi, cal acompanyar cada treball amb una fitxa d'inscripció, segons el model que en facilita la Fundació Jaume I.

No seran admesos els treballs que no vagin acompanyats de l'esmentada fitxa d'inscripció complimentada.

ASPECTES GENERALS

Els treballs i la documentació s'han d'adreçar a la FUNDACIÓ JAUME I, Aribau, 185, 3r. Tel i FAX: 200.53.47 08021. BARCELONA

El termini de presentació s'acabarà el dia 17 de febrer de 1997.

Els treballs tramesos per correu que arribin després d'aquesta data, només seran admesos si al mata-segells consta que la tramesa és anterior al 10 de febrer.

Els treballs no premiats podran ésser recollits des del 20 de juny fins al 17 d'octubre, prèvia presentació de la fitxa d'inscripció.

La Fundació Jaume I podrà disposar dels treballs premiats durant un any per tal d'exposar-los i promoure'n la difusió.

Premis BALDIRI REIXAC

Amb el patrocini honorífic de la

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Primera guia de navegants

Potser hi ha qui se sent avergonyit de no entendre les converses quan hi apareixen paraules com *gopher*, *chat*, *bookmarks* o *realaudio*. Ara posar-se al dia és senzill, perquè s'acaba de publicar —en paper, naturalment— la primera guia en català sobre Internet. En són els autors Alfons Cornella i Josep Rucabado, d'ESADE. El llibre porta pròleg de Vicent Partal i ha estat editat per Proa-Columna amb el títol *Les autopistes de la informació*.

El llibre, de 161 pàgines, exposa de forma molt concisa i clara les característiques d'Internet i dels serveis que se'n deriven. Però, si bé des del punt de vista pràctic permetrà que ningú no es quedi sense saber els detalls d'aquest nou sistema de comunicació, l'obra no es descurada d'analitzar els elements socials

i econòmics que han afavorit l'aparició d'Internet, ni el seu impacte.

Així, observem que el sector industrial va cedint terreny al de serveis i que la informació sobretot es converteix en una primera matèria que va produint, segons alguns, una revolució com la que en el passat representaren el carbó i l'acer. Els autors, no cal dir-ho, són optimistes sobre el paper de la telemàtica i de les anomenades autopistes de la informació. I per si de cas tenien raó, potser valdria la pena de llegir el llibre i d'aprendre a navegar per les xarxes. Potser més d'un tecnòfob se sor-

prendria de veure que Internet li resulta útil. Encara que només fos per a transmetre a milions d'usuaris missatges contra la tecnificació de la societat. **X. D.**

col·laboració entre experts i institucions de països diversos. A través d'Intermed es promouen projectes com Agrinet, una xarxa dedicada al desenvolupament de l'agricultura a la Mediterrània, o Med-Cert, xarxa de seguretat a Internet.

Un altre programa és l'entorn Aleph per a investigar activitats d'Internet a gran escala. Comprèn cercadors, calendaris d'activitats i eines per a compartir instruments en grups de treball. Un tercer programa és Bcnet o Barcelona Xarxa Ciutadana. Es tracta de facilitar l'accés a Internet a ciutadans de Barcelona i millorar-ne la qualitat de vida, aprofitant els mitjans que ofereixen les xarxes.

Alguns d'aquests programes mostren que Internet és obert a la creació d'empreses amb objectius comercials, però que també serveix per millorar la comunicació, la solidaritat i el benestar dels ciutadans de tot arreu. La darrera dada sobre el nombre de cibernetes al món és de 80 milions, però la xifra augmenta constantment. Ais Països Catalans, com hem dit, n'hi ha prop de 200.000. No tots, òbviament,

sabrà quines coses solem buscar a Internet i ens adreçarà a llocs on ensopegarem amb publicitat —directa o indirecta— que pugui enganxar-nos.

Aquests aspectes socials i polítics seran també objecte de dis-

cussió en el congrés. Dintre les activitats de la Isoccat hi ha projectes que van per la via de la cooperació. Així, el projecte Intermed vol desenvolupar la societat de la informació a la Mediterrània i facilitar l'intercanvi i la

cabran al Fòrum de la Tecnologia. Però els qui no hi vagin podran seguir el congrés des de l'ordinador. Són els avantatges d'Internet.

Xavier Duran

Els templers catalans, de la rosa a la creu

Josep M. Sans i Travé

El definitiu treball de síntesi que narra la història del Temple a Catalunya, des de la seva introducció al segle XII fins a la catorzena centúria. Lluny de mitificacions i especulacions, el llibre estableix el paper del Temple en la història de la Catalunya.

Pagès Editors
"Els ordes militars", 4

Sunyol, l'altre president afusellat

J. M. Solé Sabaté, C. Llorens i A. Strubell

L'any 1936, Josep Sunyol era diputat al Parlament de Catalunya, president del Barça i editor del setmanari esportiu *La Rambla*, a Barcelona. De visita al front de la guerra, és atrapat per l'exèrcit franquista i afusellat.

Pagès Editors
"Guimet", 12

Món Casteller

Obra enciclopèdica il·lustrada, en dos volums —publicats entre 1980 i 1982—, que recull la documentació aleshores a l'abast sobre els precedents, la història, el vocabulari, l'art, la literatura i un munt de facetes diverses vinculades als castellers. Un clàssic del tema.

Volum I: 5.200 ptes
Volum II: 7.200 ptes.

Dalmau